

Dobroć

*„Z rzeczy świata tego zostaną tylko dwie,
Dwie tylko: poezja i dobroć... i więcej nic...”*
Cyprian Kamil Norwid

Ona wcale nie umarła...
Teraz tylko rzadziej się jej spodziewamy.

Ona rodzi się w sercach
i rozkwita w każdej drobnostce.
Pięknieje w słowach i czynach,
lecz również i w nich się potyka,
udręczona niegodziwością i chłodem serc.

Mówią - jest bezinteresowna,
wyciągają dłonie ku niej, ku jej owocom,
ale czy znają?

Nie trudno jej rozpoznać
- zawsze na twarzy maluje się szeroki uśmiech,
jest skromnie ubrana, niepozornie, bez kiczu a z godnością,
obficie przybrana dobrą radą i cierpliwością - staruszka.
Dłonie ma delikatne, lekko podrapane z racji swojej sędziwości
ale wciąż mocne - gotowe nieść pomoc.

Jest szczęśliwa i to się nam udziela.

Ona wcale nie umarła...
Teraz tylko rzadziej się ją spotyka.

Ona wcale nie umarła...
Teraz tylko nie jest modna?
Czy na pewno?

Godło (pseudonim): KaDo

